

ЗАТВЕРДЖЕНО

Наказ Міністерства енергетики
України

_____ року № _____

ТЕХНІЧНИЙ РЕГЛАМЕНТ **енергетичного маркування енергоспоживчих продуктів**

I. Предмет і сфера застосування

1. Цей Технічний регламент встановлює основні вимоги, що застосовуються до енергоспоживчих продуктів (далі – продукти), введених в обіг або введених в експлуатацію.

Цей Технічний регламент розроблено на основі Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 2017/1369 від 4 липня 2017 року про встановлення рамок для енергетичного маркування та скасування Директиви 2010/30/ЄС.

Цей Технічний регламент передбачає маркування продуктів та надання стандартної інформації про:

- енергоефективність продукту;
- споживання продуктами енергії та інших ресурсів під час використання;
- додаткову інформацію щодо енергоспоживчих продуктів.

Виконання вимог цього Технічного регламенту дає змогу споживачам обирати більш ефективні продукти та зменшити споживання енергії.

2. Дія цього Технічного регламенту не поширюється на:

- продукти, які були у використанні, крім випадків, коли їх імпортують з третьої країни;
- транспортні засоби для пасажирських або вантажних перевезень.

II. Терміни та визначення

У цьому Технічному регламенті терміни вживаються у таких значеннях:

база даних продуктів – систематизований набір даних щодо продуктів, що складається з відкритої частини для споживачів, інформація з якої щодо параметрів окремих продуктів є доступною за допомогою електронних засобів, онлайнового порталу для доступу та частини бази даних, що стосується відповідності, з чітко визначеними вимогами до доступу та безпеки;

група продуктів – продукти, що мають однакові основні функціональні можливості;

дистанційний продаж – надання продукту для продажу, прокату чи лізингу за поштовим замовленням, каталогом, через Інтернет, шляхом телемаркетингу або в будь-який інший спосіб, коли потенційний споживач може побачити продукт, що демонструється;

додаткова інформація – інформація, яку вказано в Технічних регламентах енергетичного маркування по видах продуктів, щодо функціональних і екологічних характеристик;

допустиме відхилення для цілей верифікації – максимальне допустиме відхилення результатів вимірювання та розрахунку верифікаційних випробувань, що здійснюються органами державного ринкового нагляду або від імені таких органів, порівняно зі значеннями оголошених чи опублікованих параметрів, що відображає відхилення, яке виникає внаслідок міжлабораторних відмінностей;

енергоефективність – співвідношення між вихідною кількістю отриманих результатів діяльності (продуктивності), послуг, товарів або енергії та вхідною спожитою енергією;

енергетична етикетка – картка встановленої форми, яка містить інформацію про рівень ефективності споживання електрообладнанням енергії та інших основних ресурсів (клас та показники енергетичної ефективності), а також додаткову інформацію;

енергетичне маркування – інформування споживача про рівень ефективності споживання продуктом енергетичних та інших основних ресурсів, а також надання додаткової інформації шляхом використання енергетичної етикетки;

енергоспоживчий продукт (далі – продукт) – будь-який товар або система, що споживає енергію під час його використання, розміщується на ринку та/або вводиться в експлуатацію в Україні, а також елементи, що можуть бути частиною продуктів, на які поширюється дія цього Технічного регламенту, розміщуються на ринку та/або вводяться в експлуатацію як окремі частини продукту для кінцевих споживачів і екологічні показники яких можуть бути незалежно оцінені;

етикетка зі зміненою шкалою – етикетка для конкретної групи продуктів, шкала якої зазнала зміни і відрізняється від етикеток до зміни шкали, хоча і зберігає візуальну та сприйняттеву узгодженість з усіма етикетками;

зміна шкали – дія, внаслідок якої вимоги для отримання певного класу енергоспоживання на етикетці для конкретної групи продуктів стають суворішими;

ідентифікатор моделі – літерно-цифровий код, який вирізняє конкретну модель продукту серед інших моделей під тією самою торговельною маркою або під тим самим найменуванням постачальника;

інформаційний лист продукту – стандартний документ, що містить інформацію стосовно продукту, у друкованій чи електронній формі;

модель – це версія продукту, всі одиниці якого мають однакові технічні характеристики, важливі для етикетки та інформаційного листа продукту, та мають однаковий ідентифікатор моделі;

постачальник – виробник чи його уповноважений представник в Україні або у разі його відсутності імпортер чи особа, яка вводить в обіг або експлуатацію продукти;

рівноцінна модель – модель, яка має однакові технічні характеристики, важливі для етикетки, і однаковий інформаційний лист продукту, але вводиться в обіг або експлуатацію тим самим постачальником, як інша модель з відмінним ідентифікатором моделі;

система – це поєднання декількох товарів, які разом виконують конкретну функцію в передбаченому середовищі, та енергоефективність яких може бути визначена як єдине ціле;

технічна документація – документи, достатні для оцінювання органами державного ринкового нагляду достовірності етикетки та інформаційного листа продукту, включно з протоколами випробувань або подібними технічними даними;

уповноважений представник – будь-яка фізична чи юридична особа – резидент України, яка одержала від виробника письмове доручення діяти від його імені стосовно визначених завдань.

Інші терміни вживаються у значеннях, наведених у Законах України «Про технічні регламенти та оцінку відповідності», «Про державний ринковий нагляд і контроль нехарчової продукції», «Про стандартизацію», «Про загальну безпечність нехарчової продукції».

III. Загальні обов'язки постачальників

1. Постачальник повинен забезпечувати, щоб кожна окрема одиниця продукту, що вводиться в обіг, безкоштовно супроводжувалася точними друкованими етикетками та інформаційними листами продукту відповідно до цього Технічного регламенту та прийнятих Технічних регламентів енергетичного маркування за типами продуктів.

Як альтернатива наданню інформаційного листа продукту разом із продуктом цей Технічний регламент та Технічні регламенти за типами продуктів можуть передбачати, що постачальнику достатньо внести параметри із такого інформаційного листа продукту до бази даних продуктів.

У такому разі постачальник надає розповсюджувачу інформаційний лист продукту в друкованій формі на його запит.

Технічними регламентами за типами продуктів передбачено, що етикетка може бути надрукована на упаковці продукту.

2. Постачальник повинен передавати розповсюджувачу друковані етикетки та інформаційні листи продукту безкоштовно, швидко та протягом п'яти робочих днів від запиту розповсюджувача про це.

3. Постачальник повинен забезпечувати точність етикеток та інформаційних листів, які він надає, і скласти технічну документацію, що є достатньою для перевірки точності.

4. Після введення моделі в експлуатацію, постачальник повинен інформувати споживача щодо внесення будь-яких змін до одиниці продукту, що матимуть негативний вплив на параметри з енергетичної етикетки такої одиниці продукту, шляхом оновлення бази даних продуктів, як визначено у цьому Технічному регламенті.

Постачальник повинен повідомляти споживачу мету такого оновлення та про зміни в параметрах, як і про будь-яку зміну класу етикетки.

На період, що є пропорційним середньому строку служби продукту, постачальник повинен надавати споживачу можливість відмовитися від оновлення, якщо це призведе до втрати функціональності, якій можливо було б запобігти.

5. Постачальник не повинен вводити в обіг продукти, розроблені таким чином, щоб характеристики моделі автоматично змінювалися в умовах випробування, з метою досягнення сприятливішого рівня будь-якого з параметрів, визначених у відповідному Технічному регламенті за типами продуктів, чи включених до будь-якої документації, що надається разом із продуктом.

IV. Обов'язки постачальників щодо бази даних енергоспоживчих продуктів

1. Постачальник повинен з 1 січня 2025 року перед введенням в обіг одиниці нової моделі, на яку поширюється дія цього Технічного регламенту, внести до відкритої частини та частини, що стосується відповідності, бази даних продуктів інформацію про таку модель відповідно до додатку.

2. Якщо одиниці моделі, на яку поширюється дія цього Технічного регламенту, вводять в обіг з 1 серпня 2023 року до 1 січня 2025 року, постачальник повинен внести до бази даних продуктів інформацію щодо такої моделі, визначену в додатку до цього Технічного регламенту до 30 червня 2025 року.

Перед внесенням даних до бази даних продуктів, постачальник повинен зробити електронну версію технічної документації доступною для інспектування протягом 10 днів з моменту отримання запиту від державних органів ринкового нагляду.

3. Постачальник може вносити до бази даних продуктів інформацію щодо моделей, як визначено в додатку до цього Технічного регламенту, одиниці якої були введені в обіг до введення в дію цього Технічного регламенту.

4. Продукт, до якого внесені зміни, що впливають на етикетку чи на інформаційний лист продукту, вважається новою моделлю.

Якщо постачальник більше не вводить в обіг одиниці моделі, він повинен вказати це у базі даних.

5. Обов'язки, зазначені у пунктах 1, 2 цього розділу, не застосовують до обігрівальних комплексів, зазначених у:

- Технічному регламенті енергетичного маркування обігрівачів приміщень, комбінованих обігрівачів, комплектів з обігрівача приміщень, регулятора температури і сонячної установки та комплектів з комбінованого обігрівача, регулятора температури і сонячної установки, затвердженого наказом Міністерства енергетики України від 07 жовтня 2020 року № 646, зареєстрованим у Мін'юсті від 23 жовтня 2020 року за № 1048/35331;

- Технічному регламенті енергетичного маркування водонагрівачів, баків-акумуляторів та комплектів з водонагрівача і сонячного обладнання, затвердженого наказом Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України від 19 квітня 2019 року № 100, зареєстрованим у Мін'юсті від 21 червня 2019 року за № 647/33618;

- Технічному регламенті енергетичного маркування місцевих обігрівачів, затвердженого наказом Міністерства енергетики України від 22 жовтня 2020 року № 676, зареєстрованим у Мін'юсті від 17 грудня 2020 року за № 1256/35539.

6. Після введення в обіг останньої одиниці моделі, постачальник повинен зберігати інформацію щодо такої моделі у частині бази даних продуктів, що стосується відповідності, протягом 15 років.

У зв'язку з середнім строком служби продукту відповідно до пункту 2 розділу XI цього Технічного регламенту може бути передбачений коротший строк зберігання інформації.

Інформація з відкритої частини бази даних не повинна видалятися.

V. Обов'язки розповсюджувачів

1. Розповсюджувач повинен:

- демонструвати у видимий спосіб етикетку, надану постачальником або оприлюднену відповідно до пункту 2 цього розділу для одиниць моделі Технічного регламенту, зокрема, і для дистанційного продажу через Інтернет;

- надавати споживачам інформаційний лист продукту, а на запит – також і в друкованій формі у пункті продажу.

2. У разі, якщо, незважаючи на пункт 1 розділу III цього Технічного регламенту, розповсюджувач не має етикетки або інформаційного листа, він повинен звернутися до постачальника згідно з пунктом 2 розділу III цього Технічного регламенту з проханням їх отримати, або, за власним рішенням, роздрукувати чи завантажити їх з бази даних продуктів для електронного відображення, якщо такі функції доступні для такого продукту.

VI. Інші обов'язки постачальників і розповсюджувачів

Постачальник і розповсюджувач повинні:

- робити акцент на клас енергоефективності продукту та діапазон класів енергоефективності, наявних на етикетці, у візуальній рекламі та технічних рекламних матеріалах для конкретної моделі відповідно до належного Технічного регламенту за типами продуктів;
- з власної ініціативи або на вимогу органів ринкового нагляду співпрацювати з ними та вживати негайних заходів для усунення будь-якої невідповідності вимогам, визначеним у цьому Технічному регламенті та відповідних Технічних регламентах за типами продуктів;
- не надавати та не демонструвати інші етикетки, знаки, символи чи написи, які не відповідають вимогам цього Технічного регламенту та відповідних Технічних регламентів за типами продуктів, якщо це може ввести в оману чи заплутати споживачів щодо споживання енергії чи інших ресурсів під час використання;
- не постачати, не демонструвати етикетки, які імітують етикетки, передбачені відповідно до цього Технічного регламенту та відповідних Технічних регламентів за типами продуктів;
- для продуктів, не пов'язаних з енергоспоживанням, не постачати, не демонструвати етикетки, які імітують етикетки, передбачені відповідно до цього Технічного регламенту та відповідних Технічних регламентів за типами продуктів.

VII. Державний ринковий нагляд

1. Державний ринковий нагляд щодо відповідності енергоспоживчих продуктів вимогам цього Технічного регламенту та відповідним Технічним регламентам за типами продуктів здійснюється органами державного ринкового нагляду в межах сфери їх відповідальності і передбачає встановлення наявності енергетичної етикетки, її відповідності вимогам, зазначеним у розділі VIII цього Технічного регламенту, а також перевірку відповідності фактичних технічних характеристик енергоспоживчих продуктів вимогам цього Технічного регламенту та відповідних Технічних регламентів за типами продуктів.

2. Органи державного ринкового нагляду використовують методи вимірювань і розрахунків відповідно до Технічних регламентів за типами продуктів.

3. Якщо органи державного ринкового нагляду мають підстави вважати, що енергоспоживчий продукт, на який поширюється дія цього Технічного регламенту та відповідних Технічних регламентів за типами продуктів, становить загрозу суспільним інтересам, довіллю чи споживачам, такі органи повинні виконати стосовно цього продукту оцінювання з охопленням усіх

вимог щодо енергетичного маркування відповідно до ризиків та вимог цього Технічного регламенту та відповідних Технічних регламентів за типами продуктів.

Постачальники та розповсюджувачі повинні у разі необхідності такого оцінювання співпрацювати з органами державного ринкового нагляду.

4. Якщо під час оцінювання, зазначеного в пункті 2 цього розділу, органи державного ринкового нагляду виявляють, що продукт не відповідає вимогам, встановленим в цьому Технічному регламенті та відповідних Технічних регламентах за типами продуктів, такі органи невідкладно вимагають від постачальника чи, в разі необхідності, від розповсюджувача вжити всіх необхідних коригуючих дій у визначений період щодо приведення продукту до безпечного стану, або, у разі неможливості цього – вилучити продукт з ринку до приведення його у безпечний стан.

5. Якщо постачальник або, в разі необхідності, розповсюджувач не вживає необхідних заходів щодо приведення продукту у безпечний стан протягом періоду, зазначеного у пункті 4 цього розділу, органи державного ринкового нагляду вживають всі належні заходи щодо заборони або обмеження надання продукту на ринку або вилучають продукт з обігу.

VIII. Процедура запровадження етикеток

1. У разі швидкого розвитку новітніх технологій повинні бути встановлені вимоги щодо відсутності етикетки класу А і В енергоспоживчих продуктів, що запроваджуються відповідно до цього Технічного регламенту та відповідних Технічних регламентах за типами продуктів.

2. Якщо на підставі Технічного регламенту щодо встановлення системи для визначення вимог з екодизайну енергоспоживчих продуктів, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 03 жовтня 2018 року № 804, у певній групі продуктів більше не допускається введення в обіг або експлуатацію моделей, що належать до класу енергоспоживання Е, F або G, такий клас або класи позначаються на етикетці сірим кольором.

Етикетка з сірими класами застосовується тільки до нових одиниць продукту, введенних в обіг або експлуатацію.

3. Якщо з технічних причин неможливо визначити сім класів енергоспоживання, що відповідають суттєвій економії енергії та витрат з точки зору споживача, як виняток, етикетка може мати менше класів.

У такому разі повинен зберігатися кольоровий спектр етикетки — від темно-зеленого до червоного.

ІХ. База даних продуктів

1. База даних продуктів складається з відкритої частини, частини, що стосується відповідності, та онлайнного порталу для доступу до зазначених двох частин.

База даних продуктів не замінює та не змінює обов'язки державних органів ринкового нагляду.

2. База даних продуктів створюється з метою:

- сприяння органам державного ринкового нагляду у виконанні ними своїх обов'язків відповідно до цього Технічного регламенту та відповідних Технічних регламентів, включно із забезпеченням їх дотримання;
- надання громадськості інформації про введені в обіг енергоспоживчі продукти, їхні етикетки енергоефективності та інформаційні листи енергоспоживчого продукту;
- надання актуальної інформації про енергоефективність продуктів для перегляду етикеток енергоефективності.

3. Відкрита частина бази даних продуктів, та функціональні критерії до відкритої частини бази даних та онлайнний портал містить інформацію, що визначена в пунктах 1, 2 додатку до цього Технічного регламенту відповідно, яка оприлюднюється.

Відкрита частина бази даних відповідає критеріям, визначеним у пункті 7 цього розділу та функціональним критеріям, визначеним у пункті 3 додатка до цього Технічного регламенту.

4. Доступ до частини бази даних продуктів, що стосується відповідності, повинен бути тільки у державних органів ринкового нагляду, і вона має містити інформацію, визначену в пункті 2 додатку до цього Технічного регламенту, включно з конкретними частинами технічної документації.

Частина, що стосується відповідності, відповідає критеріям, зазначеним в пунктах 7, 8 цього розділу та функціональним критеріям, визначеним у пункті 3 додатка до цього Технічного регламенту.

5. Обов'язкові частини технічної документації бази даних є:

- загальний опис моделі, достатній для однозначної та легкої ідентифікації;
- посилання на застосовані гармонізовані стандарти або на інші стандарти, що використовуються в процесі вимірювання;
- конкретні запобіжні заходи, вжиті під час збирання, встановлення, обслуговування чи випробування моделі;
- технічні параметри моделі, що вимірюються;
- розрахунки параметрів, що вимірюються;

- умови випробувань, якщо вони не описані достатньою мірою в гармонізованих стандартах або в інших стандартах, що використовуються в процесі вимірювання.

Крім того, постачальник може добровільно вивантажувати до бази даних частини технічної документації.

6. У разі, якщо дані в базі даних продуктів відрізняються від тих, що визначені у пункті 5 цього розділу, або недоступні у відкритій частині бази даних продуктів, органи державного ринкового нагляду можуть отримати такі дані від постачальника для здійснення своїх обов'язків згідно з цим Технічним регламентом.

7. База даних продуктів створюється відповідно до таких критеріїв:

- мінімізація адміністративного тягаря для постачальника та інших користувачів бази даних;
- зручність для користувача та результативність за витратами;
- автоматичне уникнення надмірної реєстрації.

8. Частина бази даних продуктів, що стосується відповідності, створюється відповідно до таких критеріїв:

- захист від нецільового використання та забезпечення конфіденційності інформації шляхом суворих заходів безпеки;
- права доступу на основі принципу службової необхідності;
- опрацювання персональних даних;
- обмеження доступу до даних за обсягом для запобігання копіюванню великих масивів даних;
- відстеження доступу до даних для постачальника відповідно до технічної документації.

9. Рівень конфіденційності має відображати потенційну шкоду внаслідок несанкціонованого доступу до таких даних неуповноваженими особами.

10. Постачальник повинен мати доступ до інформації, яку він вносить до бази даних продуктів на підставі пунктів 1 і 2 розділу IV до цього Технічного регламенту, і право її редагування.

Запис змін разом із відстеженням дати будь-якого редагування зберігається для цілей державного ринкового нагляду.

11. Споживачі, які використовують відкриту частину бази даних продуктів, повинні мати змогу легко ідентифікувати найкращий клас енергоспоживання, заповнений для кожної групи продуктів, що даватиме їм змогу порівнювати характеристики моделей і обирати найбільш енергоефективні продукти.

Х. Гармонізовані стандарти

1. Гармонізовані стандарти повинні, наскільки це можливо, бути спрямовані на моделювання використання в реальних умовах з одночасним збереженням стандартних методів випробування.

Методи випробування, крім того, мають враховувати пов'язані витрати для галузі та малих і середніх підприємств.

2. Включені до гармонізованих стандартів методи вимірювання та розрахунку мають бути надійними, точними та відтворюваними, а також узгодженими з вимогами пункту 1 цього розділу.

3. Включені до гармонізованих стандартів методи вимірювання та розрахунку мають бути надійними, точними та відтворюваними, а також узгодженими з вимогами пунктів 4 і 5 розділу III до цього Технічного регламенту.

XI. Технічні регламенти енергетичного маркування за типами продуктів

1. У Технічних регламентах енергетичного маркування за типами продуктів визначаються групи продуктів, які відповідають наступним критеріям:

- згідно з найновішою доступною статистикою та з урахуванням кількості продуктів, введених в обіг на ринку України, група продуктів повинна мати значний потенціал для заощадження енергії та, у відповідних випадках, інших ресурсів;

- у групі продуктів моделі з рівноцінною функціональністю повинні суттєво відрізнятися за відповідними рівнями ефективності;

- моделі з рівноцінною функціональністю не повинні справляти значний негативний вплив на цінову доступність та вартість життєвого циклу групи продуктів;

- запровадження вимог щодо енергетичного маркування для групи продуктів не повинно справляти значний негативний вплив на функціональність продукту під час використання.

2. Технічні регламенти енергетичного маркування за типами продуктів повинні відповідати наступним критеріям:

- визначення конкретної групи продуктів, що відповідає визначенню енергоспоживного продукту, визначеному в пункті 1 розділу II цього Технічного регламенту;

- дизайн і зміст етикетки, включно зі шкалою A–G, що показує споживання енергії, яка, наскільки це можливо, повинна мати однакові характеристики дизайну в різних групах продуктів і бути чіткою та впізнаваною в усіх випадках.

Крок класифікації А–G повинен відповідати суттєвій економії енергії та витрат і, з точки зору споживача, повинен забезпечувати належну диференціацію продуктів.

Також необхідно визначатися, яким чином крок класифікації А–G та споживання енергії відображається на видному місці етикетки.

У разі використання додаткової інформації етикетка повинна наголошувати на енергоефективності продукту.

Додаткова інформація має бути однозначною і не справляти негативного впливу на чітку зрозумілість та дієвість етикетки в цілому для споживачів.

Додаткова інформація повинна ґрунтуватися:

- на даних, що стосуються фізичних характеристик продукту, які можуть бути виміряні та перевірені органами державного ринкового нагляду;

- включення до етикетки примітки, яке дає змогу споживачам ідентифікувати енергетично-розумні продукти, тобто здатні автоматично змінювати та оптимізовувати свої моделі споживання у відповідь на зовнішні стимули (наприклад, сигнали від центральної системи управління енергією будинку або через неї, цінові сигнали, сигнали прямого керування, локальні вимірювання) або здатні надавати інші послуги, що підвищують енергоефективність та збільшення частки відновлюваної енергії, щоб поліпшити вплив енергоспоживання на довкілля в рамках усієї енергосистеми;

- місця демонстрування етикетки, наприклад, прикріплена до одиниці продукту, якщо це не завдає шкоди, надрукована на упаковці, надана в електронному форматі, демонструється через Інтернет, — з урахуванням вимог пункту 1 розділу III цього Технічного регламенту і наслідків для споживачів, постачальників і розповсюджувачів;

- у разі потреби електронні засоби маркування продуктів;

- спосіб, у який етикетка та інформаційний лист продукту повинні надаватися у разі дистанційного продажу;

- зміст, що вимагається, та, у разі потреби, формат та інші деталі щодо інформаційного листа продукту та технічної документації, включно з можливістю внесення параметрів інформаційного листа продукту до бази даних відповідно до пункту 1 розділу III цього Технічного регламенту;

- допустимі відхилення для цілей верифікації, які державний ринковий нагляд повинен використовувати при перевірці відповідності вимогам;

- клас енергоспоживання та діапазон класів ефективності, наявні на етикетці, повинні бути включені у візуальну рекламу та технічні рекламні матеріали, з урахуванням питань розбірливості та видимості;

- методи вимірювання та розрахунку, зазначені у розділі X цього Технічного регламенту, які повинні використовуватися для визначення етикетки та інформації з інформаційного листа продукту, зокрема й визначення індексу енергоефективності (EEI), або рівноцінний параметр;

- те, чи вимагається для більших приладів вищий рівень енергоефективності задля віднесення до певного класу енергоспоживання;

- формат будь-якої додаткової інформації на етикетці, що дає змогу споживачам отримувати доступ за допомогою електронних засобів до

детальнішої інформації про характеристики продукту, включені до інформаційного листа продукту.

Формат такої додаткової інформації може мати форму адреси веб-сайту, QR-коду, посилання на етикетку, доступну онлайн, або будь-яких інших орієнтованих на споживача засобів;

- класи енергоспоживання, що описують споживання енергії продуктом під час використання, повинні позначатися на інтерактивному дисплеї продукту, якщо це передбачено;

- дату оцінювання та можливого подальшого перегляду Технічні регламенти енергетичного маркування за типами продуктів;

- відмінності в енергетичних характеристиках у різних кліматичних регіонах;

- відповідно до пункту 6 розділу IV цього Технічного регламенту зберігати інформацію у частині бази даних продуктів, що стосується відповідності менше за 15 років відповідно до середнього терміну служби продукту.

XII. Перехідні положення

Для моделей, одиниці яких були введені в обіг або експлуатацію відповідно до Технічного регламенту енергетичного маркування енергоспоживчих продуктів, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 07 серпня 2013 року № 702 до 1 серпня 2023 року, постачальник повинен протягом періоду, що закінчується через п'ять років після виготовлення останньої одиниці, зробити електронну версію технічної документації доступною для інспектування протягом 10 днів з моменту отримання запиту від органів державного ринкового нагляду.

**В. о. генерального директора
Директорату з питань
формування енерго- та
ресурсоефективної політики**

Вікторія ГНАТОВСЬКА